

فؤاد، حقیقت اشیاء

پیش از این مراتب مختلف اشیاء را توضیح دادیم و شاعر [ظاهری](#) و [باطنی](#) را برای درک آنها ذکر کردیم.

اما اشیاء حقیقتی دارند که فرای خصوصیات ظاهری و باطنی است و منزه از کلیات و جزئیات و صورت ها و معنا هاست، حقیقتی که تمامی خصوصیات و مراتب به او نسبت داده میشود که از آن به خود تعبیر می آوریم، و آن نور خداوند و نشانه خداوند است که به تمامی موجودات تابیده و کسی که آن را بشناسد پروردگارش را شناخته است. مرحوم کرمانی اع از آن به اسم فؤاد یاد میکنند.

فؤاد در رتبه خود به چیزی تعلق نمیگیرد و غیر خود را به ذاتش درک نمیکند، بلکه تمامی شاعر همه اسبابی و آثاری از فؤاد می باشند که آنچه را که درک میکنند همان درک فؤاد است.

و همچنین برای درک او نیز مانند اعراض جسمانی که برای درکشان نیازمند مشعر ظاهری هستیم یا عوالم باطنی که نیازمند مشاعر باطنی هستند، برای حقیقت نیز باید از مشعر منزهی مانند خودش استفاده شود، یعنی فؤادی که هر انسانی داراست.

در آینده بیشتر از این رتبه صحبت خواهیم کرد.